

பேராயிரமும் ஓதுமின்கள்

ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாம அத்யாயத்தின் பெருமைக் குரிய ஆறு காரணங்களை ஸ்ரீபராசர பட்டர் இரண்டு சிலோகத்தால் வெளியிடுகிறார். அத்த சிலோகங்கள்

“மஹாபாரத ஸாந்த்யாத் ரிவிரி : பரிசோத : |
வேதங்கள்ய ஸ்மார்தாந் பிஞ்சோத் க்ருஷ்டமதநவது” :
“பரிக்ரஹாநிசயங்கோ நெந்தய கார்த்த தன்சந :
ஸஹஸ்ர நாமங்கமத்யங்க : உபாதேயநமோத :

ஈடுபாலா.

K.B. ஓதுவாழுன்

ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாம மஹாபாரதத்தின் ஸாராமக விருப்பதாலும் மஹாஸ்ரீகளினும் ஒதுப்பட்டதாலும், வேதங்கள்யராண ஸ்ரீவேதங்யாஸராகு தொகுக்கப் பட்டதாலும் பிஞ்சோத் தமது திருவுள்ளத்தாலே மிக உயர்ந்தது என்று ஒப்புக் கொண்டுமையாலும், பெரியோர்கள் பலராலும் அங்கோரம் செய்யப்பட்டுமையாலும், இதை முதலான சாஸ்திரங்களின் அர்த்தத்தோடு ஒற்றுமை உள்ளபடியாலும் மிக உயர்ந்ததாகக் கொண்டுப்பட வேண்டியது. இதனைச் சுற்று விவரிப்போம்.

1 மதிமந்த்தான மாவித்ய யேதாலென சுருதிலோகராத ஜகத்திதாய ஜனீதோ மஹாபாரத சந்திரமா : ”

ஸ்ரீவேதங்யாஸர் தமது புத்தி என்கிற மத்தைக் கொண்டு வேதம் என்னும் கடலைக் கடைத்து உலக நன்மைக் காக மஹாபாரதம் என்கிற சந்திரனை கொடுத்ததாகக் கூறப் பட்டுள்ளது. மஹாபாரதத்தின் ஸாராமே ஸஹஸ்ர நாமம் என்று கூறப்பட்டுள்ளதால் ஸஹஸ்ர நாமத்யாயம் ஸாராம்

சங்கவிள் சுருக்கமாக கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்பது தெரி கிறதே. மேலும் இது சாஸ்திரார்த்த நின்கர்ணம் பண்ண வந்ததா அல்லது ஸ்தோத்ரசூபமாக வந்ததா என்று எப்போல் விக்க இடமில்லாமல் ஒரு பிரமாணத்துக்குரிய எண்ணிலிரு இலக்கணங்களும் பொருந்தியதாக அனுமந்துள்ளது. ஆகவே இது மஹாபாரதத்தின் ஸ்தோ.

2 மஹாரிஷிகளால் உதப்பட்டுள்ளது :-

வேதவேதாந்தார்த்தங்கள் எனிலாவற்றையும் தேராகக் கண்டறிந்தவர்களான ஸநகர், ஸநத்துமாரா, நாஸ்தர் முதலானவர்கள் மஹாரிஷிகளாவர். எம்பெருமானுக்குப் பல்லணமிருக் கணக்கான திருநாமங்கள் வேதங்களில் கூறப் பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஓராயிரத்தை இம் மகரிஷிகள் நாமங்களின் அர்த்தங்களையும் அவற்றின் தத்வங்களையும் நன்கு அறிந்து கீழ்த்தனம் பண்ணினர்.

“யாதிநாபாதி கெள்ளுறி விக்யாதாநி மஹாதுபம் :
ரிஷியி : பரிசிதாவி தாநிவஷ்யாமி பூதவே”
என்கிற சௌகரமும் அனைவரும் அறிந்ததே.

3 வேதவ்யாகாரால் தொகுக்கப்பட்டது :—முதலே வியாசர் வேதாசாரியராக அவதரித்தபடியால் அவரது ஜ்ஞானம் மிகச்சிறந்த ஜ்ஞானமாகும். அவருடைய ஜ்ஞானத்திலிருள், குயக்கு, மயக்கு, மறப்பு என்பதற்கே இடமில்லை அவர் கலைக்கத்தில் சக்தி குறைந்துள்ள மக்களிடரிடம் அனுக்ரஹம் வைத்து வேதங்களை வகுத்து அதில் அறிய வேண்டிய விஷயங்களில் அஜ்ஞானம், ஜூயம், திரிபு, இவற்றை நீச்க வேண்டி “பாரத: பஞ்சமோஹத:” என்று சொல்லப் படும் படியான ஜந்தாம் வேதமான மஹாபாரதக்கை இயற்றினார். இதைத் தலை இலகுக்கு பரம்பரையாகவே வருப்பாரு பெருமையும் உண்டு. அதாவது ஏதிலிய ஜாதி வில் பிறந்த விச்வாமித்ரரை பிராம்மணராகும் படியாக

பேரவீசமும் ஒதுயின்கள்

செய்த ஸ்ரீ வசிஞ்ட பகவானுடைய பேரராண பராசரரின் குமாரராவார். வியாசரின் தலையனை வியாசம் வசிஞ்ட நப்தாரம் மக்கேப் பெளத்ர மகல மஹம் 'பராசராத்மஜம் வந்தே சுகதாதம் தபோநிதிம்' என்றுள்ள சோகத் திலிருந்து இதனை நன்கு அறியலாம்.

இப்படிப்பட்ட வியாசர் ஸநகாலி முனிவர்கள் காலம் பண்ணிய எம்பெருமானின் திருதாமங்களைத் தொகுத்துக் கூறியிருப்பதால் இந்த ஸங்கர நாமம் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கது.

4 பீஷ்மர் தம்முடைய திருவுள்ளத்தால் சிறந்த தன்று ஒப்புக் கொண்டது—

வெதவ்யாசர் தர்மபுத்ரரை ஓநாக்கித் தர்மங்கள் அனைத் தையும் கேட்க உண்க்கு விருப்புமாயின் குரு விருத்த பிதாம ஹரும் பெரியவருமான பீஷ்மரிடத்தில் சென்றுல் லகவ ஸுஞ்சம் விஷயங்களிலும் கூட கூடும் வந்தேதலூங்களை அவர் நீக்கி விடுவார். அவர் இந்திரபாலி தேவர்களை தேராகக் கண்டவர் என்று கூறியுள்ளார் ஸ்ரீ விருஷ்ணரும் கூட “பீஷ்மர் தறபோது பரதம்பதில் படுத்து அக்கினி ஆறு வதுபோல் அந்திம தகையி யை இருக்கிறோர். புகுஷார்களிற் சிறந்தவரான அவர் என்னை நியானம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அதனால் என்றுமுடைய மணமும் அவரை அடைந்துள்ளது. மஹாதேஜஸ்யையும் புத்திமாலுமான அவர் அஸ்த்ரங்களையும் நான்கு வெதக்களையும் வோதாங்கக் கண்டியும் மனதிற் கொண்டிருப்பவர். அவரை நான் இப்போது மனதால் அடைந்துள்ளேன் அவர் எனிர், நிகழ் கழி காலங்களை அறிந்திருப்பவர், குருவம்சத்தில் தலைவரான அந்த பீஷ்மர் அஸ்தமித்துவிட்டால் ஜெஞானங்கள் குறைந்து போய்விடும். ஆகவே அவரிடமிருந்து அர்த்தங்களைத் தெரிந்து கொள்ள உங்களைத் தூண்டுகிறேன்” என்று தர்மபுத்ரரிடம் கூறியுள்ளார். அந்த நியமனத்தின்படி தர்மபுத்ரர் உள்ளிட்ட அனைவரும் பீஷ்மரிடம் சென்று அர்த்தங்களையெல்லாம் கேட்கின்றனர்.

‘‘தத்வார்த்தங்களை அறியவேண்டும் என்று கேட்கிற இந்த தருமருக்கு சீர் சொல்லும் வார்த்தையென் எல்லாம் வேத வாய்ம்கள் போல் பூமியில் விளையாக விற்கப் படுவினாலே’’ என்றும் கண்ணன் கூறியுள்ளான். அப்படிப்பட்ட பீஷ்யரிடம் எல்லா தர்மங்களையும் கேட்ட தமிழ்தார்.

1. ‘‘விமேகம் தைவதம் சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள ஒப்புபால்வற்ற கடவுள் யார்?’’
2. விம்மாப் யேகம் என்னவற்றுக்கும் மேலே அடையாத நக்கது (புகுஷார்த்தம்) எது?
3. ஸ்துவந்த: கம் யாகாத் துதித்து மனிதர்கள் சுபந்த அடைவார்கள்?
4. கயச்சந்த : யாகாத் துர்ச்சித்து மனிதர்கள் நன்மை அடைவார்கள்?
5. சாந்தஸர்வதீ மாலைம் பவத: என்னத் தருமங்களைக் காட்டி ஒம் சிறந்த தர்மமாக நேயரிச் திருவுள்ளத்தால் அபியானித் துள்ள அர்ந்தம் ஏது?
6. விம்மபன் முச்சுதே எதினை ஓயிப்பதால் மனிதன் ஒன்ம ஜார்து: ஜான்ம ஸப் பொது ஸப் பொறும் இவர்றின் கட்டு களிலிருந்து விடுபடுவான்?

என்றும் இவ்வாறு கேள்விகளைக் கேட்டார். இவற்றில் சிந்தாவது கேள்வி உயிரான கேள்வி. மீண்டோ! தேவரிஞ்சுடைய நிறுவுள்ளத்தால் உயர்க்குத்தெளை வித்தீஸ்திருவிறை தர்மம் எது? எனவினார். அதனைச் சொல்விட்டு மீண்டும்,

“ஏனுமே ஸர்வதர்மானும் தர்மோஹித தமோகநத:” “இதுவான் என்மத்து தர்மம்விடைக் கூட்டுறவும் சிறங்கத தர்மம் என்று என்ற விடைக்கிறேன்” — என்று தொடர்பு இந்த எழுந்தாமத்தை உபதேசித்திருக்கிறார். ஒரு ஆசாரியருக்கு ஆயிரமாயிரம் அர்த்தங்கள் தெரிகிறிருக்கின்றன. ஆனால் சிற்பர்களுக்கு, ஆசாரியர் தம் விதுவுள்ளத்தால் எதனை உயர்ந்த அர்த்தமாகக் கொண்டிருக்கிறார்களா, அது சேவை அறிக்கு உய்வுத்தரத் தயக்கந்த அர்த்தமானும். ஆகவே ஆசாரியருளி பரிக்குறித்தமான அர்த்தமே சிற்பர்களுக்குக் கொங்கள் வேண்டிய வொள்ளுகிறது. இந்த எழுந்தாமத்தை மும் பீஷ்மர் தமது உயர்ந்த தர்மமாகக் கூறியுள்ளதுமின் அதினால் உண்டான ஏற்றமும் இதற்குண்டு.

5. இந்த எழுந்தாமம் பெரியோர்கள் பக்கானும் கைக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது, அங்கேளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீவிஷ்ணு தாமத்தில் “எழுந்தா சுபகாமாவி ஆதிதைவம் தஜம்புவிம்” ஆயிரம் பெயர்களையுடையவன் என்று கூறப்படுள்ளது ஸ்ரீ விஜந்தர்மோக்ஷப்ரத்திலிலும் மற்றும் மருத்துவ நூல் என முதலானவற்றிலும் எழுந்தா நாமத்தின் பெருமை பேசப்பட்டுள்ளது.

“விஷ்ணும் எழுந்தா முர்த்தாநாம் சாராசர பதிம் விபும் | ஸ்துவங்நாம எழுந்தானே ஓவாகாக் ஸர்வான்வயபோஹதி”

ஆயிரம் தலையுடையவரும், சாராங்களுக்குத், தலைவனுக்கிறப் பவறுமான விஷ்ணுவை எழுந்தா நாமத்தினால் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவதால் என்னாகித் தீவாய்களும் நீங்கும் என்று

பேராயிரமும் ஒதுயின்கள்

ஆயுர்வேத சாஸ்திரம்களிலும் இவ்வாறே கூறப்பட்டுள்ளது. பட்டபாணன் என்கிற ஸம்ஹாக்ருத கல்கிகாதம்பரிசில் பஞ்சவ அதநாய வர்ணிக்கும் போது “அனிச்சின்ஜபட்யமான நாசாயனை நாம ஸஹஸ்ரம”—‘நாசாயனின் ஆயிரம் திரு மூன்கிணை இடையிடாது படிக்கின்றனர்’ என்றும் கூறியுள்ளார். சாந்தி பஞ்சயச்சித்தம் முதலான வற்றிலும் இது வினியோகம் கொள்ளப் படுவதைக் கண்கூட்டாகக் காண்விடும். இதனை யாவரும் பெண்டிர் பேஷதூர், ப்ராஹ்மனா அப்ராஹ்மன்கள் என்கிற வேறுபாடுகளில் அனீவரும் ஒத்தாம். ஆகவே வேதத்தினைக் காட்டிலும் இதற்கு அய்கிகாரம் அதிகம் உண்டு. இதனால் யரிக்காறாதிசயம் இதற்கு உண்டு என்றும் பெருமையும் சேருகிறது.

6. ஸ்ரீ ஸஹஸ்ர நாமாத்யாயம் பகவத் கீத மங்கும் மாநாயபாததந்தில் சித்தாந்தங்களாக இருக்கும் நாசாயனீயம், யாநலங்கிலிபர்வம் அஶ பூஜை முதலான இடங்களில் உள்ள தாந்பர்வங்களைச் சுருக்கிக் கூறுவதால் அவற்றுடன் பொரு ஜோற்றுவையுள்ளது

ஆக இங்காசு யைக்களால் ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயம் மிகவும் கூக்கொள்ளத்தக்கதாகவுள்ளது. இதெல்லாவற்றுக்கும் மேலை ஈர்வேப்பவாதனும், தோசாப்பயனுமான பூரிக்குட்டினான் கேட்பவர்களுடன் கூடத்தாலும் ஒருவனுடைய உடனமர்க்கு கேட்டான். அதனால் நமக்கு பகவத் குணங்களை உணர்ந்து அனுபவிக்க உயர்க்க க்காந்தமாக உள்ளது ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமம்.